Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26566
Copyright: Admont, Benediktinerstift

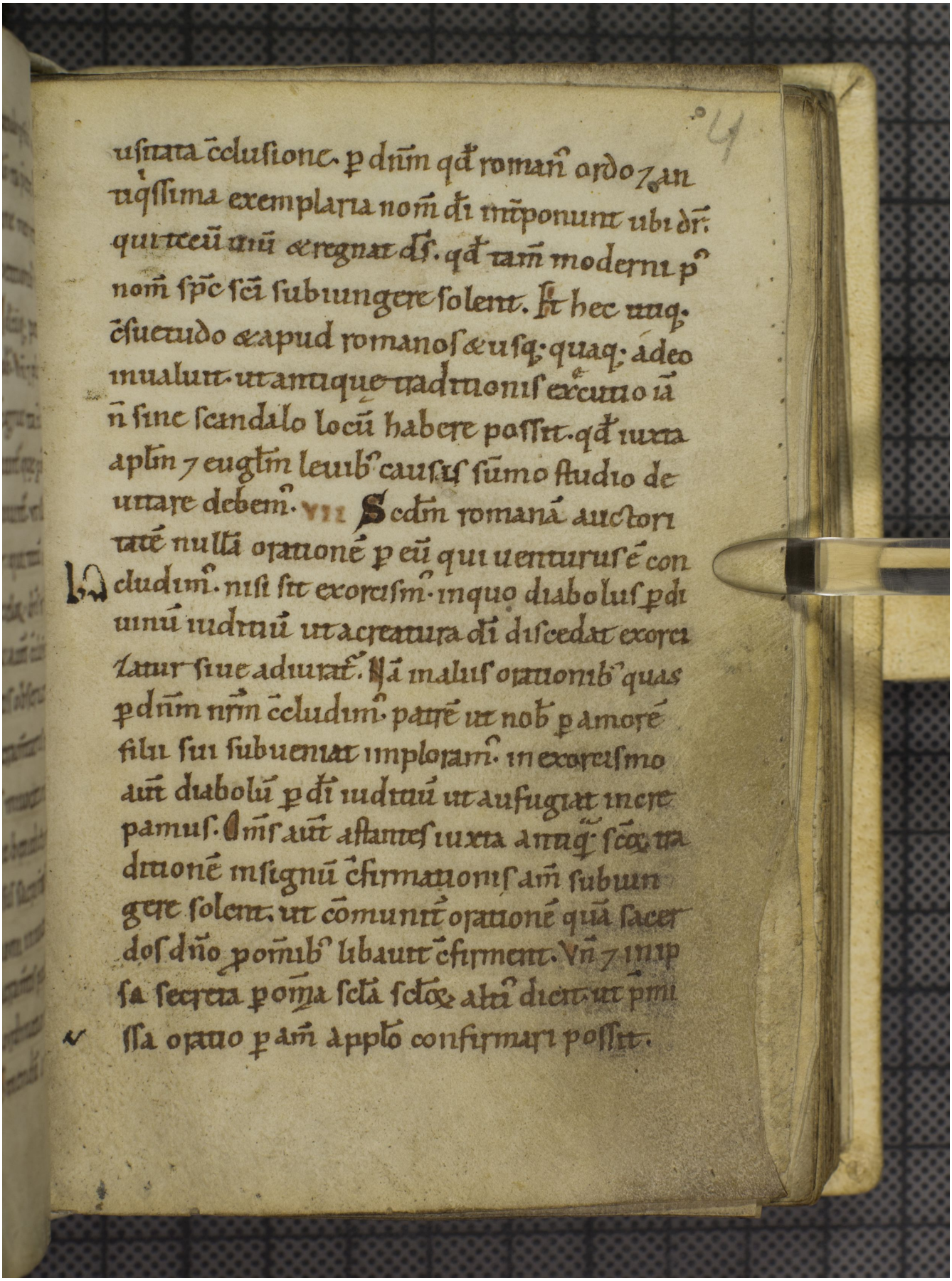

usitata cclusione. p dnm qd romanā ordo 7 an
tiqssima exemplaria nom di imponunt ubi dr.
qui tecum unū & regnat ds. qd tamen moderni p
nom spc sci subiungere solent. Et hec utq.
cstuetudo & apud romanos & usq; quaq; adeo
inualuit. ut antiquae traditionis excutio ia
n sine scandalo locū habere possit. qd iuxta
aplm 7 eugtm leuib causis sumo studio de
uitare debem. VII Secdm romanā auctori
tatē nulla orationē p eū qui uenturus ē con
cludim. nisi sit exorcism. in quo diabolus p di
uinū iudicium ut a creatura di discedat exorci
zatur siue adiuratur. Ita in aliis orationib quas
p dnm nrm ccludim. patrē ut nob p amorē
filii sui subueniat imploram. in exorcismo
autē diabolū p di iudicium ut aufugiat ince
pamus. Omis autē astantes iuxta antiq scōr tra
ditionē insignū cfirmationis amen subiun
gere solent. ut comunitē orationē quā sacer
dos dno pomib libauit cfirment. Vn 7 in ip
sa secreta pomā scta sctōr alti dicit. ut pmi
ssa oratio p amen applo confirmari possit.